

[Rytter.]

omtrent givet, at to Synspunkter vilde komme til at staa over for hinanden. Det ene er det, som Regeringen har valgt, og som den i Henhold til det socialdemokratiske Manifest af 23. Maj 1934 saa at sige var nødt til at vælge. Socialdemokratiet staaer jo paa det Standpunkt, som er udtrykt i dette Manifest, saa vidt muligt at socialisere hele vort Bankvæsen, selvfølgelig først og fremmest Nationalbanken, men derefter ogsaa de andre Banker. Der udvikles videre i Manifestet andre Tilfælde, hvor Staten skal gribe ind; man taler om, at man skal gaa over til at monopolisere og statskontrolere Driften af forskellige Virksomheder, man taler om, at Skibsfarten ogsaa bør socialiseres, man taler i samme Forbindelse om, at naar dette er sket, vil man kunne komme ind paa Arbejdstidsindskrænkning i stor Udstrækning, ligesom man mener, at Landets Landbrugsvirksomheder kan komme ind under Statens Kontrol i større Udstrækning end nu. Alt dette mener man at have Nøglen til, naar Bankvæsenet bliver socialiseret eller undergivet Regeringens Kontrol i stor Udstrækning. Det er derfor ogsaa givet, at mit Parti, som ser paa Statsvirksomhed, paa Statsmonopol, som noget uheldbringende for Staten, maa være Modstandere af dette. Derfor kom Striden mellem Regeringen og os ganske naturligt til at staa om det Spørgsmaal: hvilken Indflydelse skal Regeringen have paa Banken, eller hvordan skal Kontrollen være?

Ministeriet har altsaa stillet sig paa det Standpunkt, at Regeringen skulde have en meget stærk Stilling over for Nationalbanken. Mit Parti har derimod søgt at faa indført Regler, som netop svækkede Regeringens Stilling i Forhold til Nationalbanken og lagde Kontrollen og Indflydelsen andetsteds hen end til Regeringen, idet vi mente, at Banken ikke burde være en Regeringsbank, men en selvejende Institution, der var undergivet Offentlighedens Kontrol paa anden Maade end gennem Regeringen. Derfor arbejdede vi med Ændringsforslag, der skulde svække Ministeriets Ret til at gribe ind og give Rigsdagen en større Myndighed. Paa dette Punkt kom Kampen til at staa. Vi mener, at Forslaget, som det foreligger her, ganske vist har taget Hensyn til vor principielle Stilling paa forskellige Punkter — den højtærede Handelsminister nævnte en Række Punkter, hvor han har bøjet sig for Ønsker i Folketinget, og det takker vi selvfølgelig for, men vi mener ikke, at de Indrømmelser, der er gjort, er tilstrækkelige

til, at vi kan medvirke til Lovens Gennemførelse.

Den højtærede Handelsminister gennemgik meget udførligt Lovforslagets Paragraffer, og det er derfor overflødig for mig at gøre det. Jeg kan nøjes med at omtale de Paragraffer, hvor vi mener, Statens Indflydelse bliver for stærk. Det er navnlig §§ 4, 5 og 6. Jeg skal tage dem i den Orden, hvori Ministeren tog dem, og først tale om Repræsentantskabet.

Vi mener, at Regeringen faar for stor Indflydelse i Repræsentantskabet. Vi kan ikke se nogen Grund til, at Ministeren skal vælge 2 af Medlemmerne. Var det ikke mere naturligt, at de blev udnævnt af det Fakultet, som er i Besiddelse af de bedste Forudsætninger for at bedømme, hvem der er egnet til dette Hverv, med andre Ord det rets- og statsvidenskabelige Fakultet? Vi mener altsaa, at Ministeren efter § 4 faar for stor Indflydelse med Hensyn til det vordende Repræsentantskab, ligesom vi mener, det er urimeligt, at denne private Banks nuværende Repræsentantskab ud i en fjern Fremtid stadig væk skal kunne besætte Stillinger inden for Repræsentantskabet.

Vi er ligeledes utilfredse med den Indflydelse, Ministeren faar over for Bestyrelsen, idet Ministeren jo ogsaa der faar en meget dominerende Stilling, da faktisk to af Bestyrelsens Medlemmer skal udnævnes af Ministeren. Dette finder vi uheldigt. Vi har ligeledes med Hensyn til Direktionen ønsket, at de Direktører, der blev udnævnt, skulde være ligestillede, akkurat ligesom i andre Banker, saa at der ikke blev to Klasser af Direktører, andenklassens og førsteklases, eller med andre Ord en Førstedirektør, som jo ifølge Sagens Natur vil faa en overordentlig stor Indflydelse. Da Regeringen altsaa ogsaa besætter denne Stilling, vil Regeringen baade over for Repræsentantskabet, over for Bestyrelsen og over for Direktionen faa en saa stor Indflydelse, at den Bank, som det i Virkeligheden var Meningen at lade gaa over til at være en selvejende Institution, uafhængig af Regeringen, faktisk bliver en Regeringsbank. Venstre har ønsket, at Ministeren ikke skulde have denne Indflydelse, idet vi netop ønskede en Bank, uafhængig af Regeringen, men selvfølgelig undergivet offentlig Kontrol. Vi ønskede, at Kontrollen skulde ligge mere hos Rigsdagen, ligesom vi har været udprægede Tilhængere af, at baade Direktion, Repræsentantskab og Bestyrelse fik en større Indflydelse, end de faar ifølge Lovforslaget. Vi har derfor